

linger, som under dansk formandskab blev flyttet fra en rådsformation til en anden. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 839.

Spm. nr. S 846

Til fødevareministeren (24/11 03) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Er det aftalt mellem landbrugets organisationer og ministeren, at landbruget fremlægger en anbefaling for det nationale valg af midtvejsreform – og i givet fald hvornår og på hvilken måde er det aftalt – og er det korrekt, som refereret i Landbrugsavisen den 31. oktober 2003, at »Fødevareministeriet i høj grad har lagt op til, at landbruget selv må bestemme, hvordan kagen skal skæres?«

Begrundelse

Det har meget stor interesse at få at vide, om det virkelig kan forholde sig sådan, at en minister overlader fordelingen af et beløb på 7,4 mia. kr. til en (sær-)interesseorganisation. Der ønskes som del af svaret en oversigt med angivelse af datoer, dokumenttype etc. over de forskellige kommunikationer – møder, breve, mail, telefon-samtaler m.v. – der været mellem ministeriet og landbrugets organisationer, og som har berørt sagen.

Svar (3/12 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Reformprocessen vedrørende den fælles landbrugspolitik, som begyndte i juli 2002, førte til en politisk aftale i Rådet i juni 2003. Udmøntningen af den politiske aftale fandt sted på rådsmødet den 29. september 2003 med vedtagelsen af 7 grundforordninger, herunder den horisontale forordning.

Ledetråden i reformprocessen har været øget markedsorientering og et mere bæredygtigt landbrug. Et helt centralt element heri er afkobling af de direkte støtter, der med reformen bliver lagt helt om fra en produktionsbunden støtte i retning af indkomststøtte. Der er således tale

om forordningsbestemte fordelingsmekanismer, henholdsvis »Fischlermodellen«, den regionale model eller kombinationer heraf. Der er altså ikke tale om, at man selv frit kan bestemme »... hvordan kagen skal skæres«.

Den horisontale forordning (1782/2003) stiller medlemsstaterne overfor en række såvel store som små valg, der skal træffes nationalt, før den egentlige implementering af reformen kan finde sted. Det væsentligste valg vedrører selve afkoblingsmekanismen, hvortil kommer en række mindre og vidt forskellige forhold, så som om mindste-bredden af brakarealer skal reduceres til 5 meter, om landdistriktsprogrammet skal ændres og indeholde nye foranstaltninger, samt om der fortsat skal ske en kobling af støtten til en eller flere arter af markfrø, oksekød etc.

Et valg, der især er af stor betydning for den enkelte landmand vedrører omlægningen af de nuværende direkte støtteordninger. Når omlægningen er tilendebragt betyder det, at så godt som al den nuværende direkte støtte til landmændene på ca 7,4 mia kr, der hidtil er udbetalt på grundlag af EU's rådsforordninger, bliver tildelt den enkelte landmand som indkomststøtte i form af de såkaldte betalingsrettigheder. Det er derfor ikke unaturligt, at landbrugets organisationer, som repræsenterer landmændene, har forsøgt at nå frem til en anbefaling af en model, som nyder opbakning blandt medlemmerne, således som det for eksempel kom til udtryk på Dansk Landbrugs delegeretmøde i Herning den 19. november 2003.

Beslutningen om hvilke valg, der skal træffes vedrørende omlægningen og de øvrige valg, der er en iboende del af reformen, er imidlertid fødevareministerens, naturligvis i respekt for folketingsflertallets ønsker.

Spm. nr. S 847

Til fødevareministeren (24/11 03) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Har Fødevareministeriet under nogen form modtaget et svar – i form af skrivelse, mail, telefon, møde etc. – fra landbrugets organisationer om landbrugets forslag til fordeling af EU's landbrugsstøtte til Danmark efter midtvejsreformen, og hvornår er det sket?«